

**UCHWAŁA NR LXIII/446/2023
RADY MIASTA LUBARTÓW**

z dnia 14 grudnia 2023 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Lubartowie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), Rada Miasta Lubartów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 20 września 2023 r. na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubartowie, Rada Miasta Lubartów uznaje skargę za bezzasadną.

2. Uzasadnienie prawne i faktyczne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Lubartów do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Tomasz Krówczyński

Załącznik do uchwały Nr LXIII/446/2023

Rady Miasta Lubartów

z dnia 14 grudnia 2023 r.

Skarga z 20 września 2023 roku na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubartowie na podstawie art. 231 ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775) została przekazana zgodnie z właściwością przez Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie do Rady Miasta Lubartów celem rozpatrzenia. Skarga wpłynęła do Urzędu Miasta w Lubartowie 27 września 2023 roku.

Przedmiotem skargi jest zarzut stawiany przez Skarżącą dotyczący nienależytego wykonywania zadań przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lubartowie w kwestii przeprowadzania wywiadów środowiskowych, przyznawania pomocy finansowej, zawierania kontraktów socjalnych, a także przewlekłe załatwianie jej spraw.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Lubartów, zwana dalej Komisją, na posiedzeniu 3 listopada oraz 28 listopada 2023 roku dokonała analizy wniesionej skargi, wysłuchała wyjaśnień obu stron i zapoznała się z przedstawioną dokumentacją, ustalając stan faktyczny.

Skarżąca wysunęła tezę, że pracownik socjalny nienależycie przeprowadza wywiady środowiskowe. Wpisuje zbyt skąpe lub nieprawdziwe informacje o rodzinie co według niej ma wpływ na odmowę pomocy lub jej zmniejszenie oraz na przewlekłe załatwianie jej spraw.

Komisja ustaliła, że zasady przeprowadzania wywiadów środowiskowych określa Rozporządzenie Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 8 kwietnia 2021 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego. Zgodnie z § 4 rozporządzenia pracownik socjalny, przeprowadzając wywiad, bierze pod uwagę indywidualne cechy, sytuację osobistą, rodzinną, dochodową i majątkową osoby samotnie gospodarującej lub osób w rodzinie, mogące mieć wpływ na rodzaj i zakres przyznawanej im pomocy. Dane zawarte w wywiadach środowiskowych wynikają także ze zgromadzonej dokumentacji w sprawie. W ramach przeprowadzonego wywiadu pracownik socjalny dokonuje analizy i diagnozy sytuacji danej osoby lub rodziny i formułuje wnioski z nich wynikające, stanowiące podstawę planowania pomocy.

W złożonej skardze Skarżąca podniosła kwestię pobieżnego wypełniania druku wywiadu środowiskowego lub przekazywania do podpisu pustego formularza. Obecna na posiedzeniu Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej wyjaśniła, że druk wywiadu środowiskowego część IV (aktualizacja), w części A zawiera rubryki dotyczące podstawowych informacji o osobie, z którą przeprowadzany jest wywiad, jej sytuacji rodzinnej, mieszkaniowej, zawodowej oraz zdrowotnej rodziny. Z uwagi na ilość miejsca w poszczególnych rubrykach umieszcza się tam informacje skrótowe, najistotniejsze. Podczas przeprowadzania wywiadu wypełniana jest także część B, która zawiera potrzeby i oczekiwania zgłaszane przez klienta. Natomiast pełny opis sytuacji rodziny umieszcza się w części C, już po przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego. Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubartowie oświadczyła, że pracownik socjalny podczas przeprowadzania wywiadów ze Skarżącą, a także z innymi klientami, zawsze część A i B wypełnia w obecności wnioskodawcy, a następnie prosi o potwierdzenie podpisem przekazywanych przez tę osobę informacji oraz że nie miała miejsce sytuacja, aby przekazywał Skarżącej niewypełnione druki wywiadu do podpisu.

Skarżąca podniosła również kwestie, że Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lubartowie nie udziela pomocy skarżącej zgodnie z jej potrzebami oraz nie uwzględnia jej sytuacji rodzinnej i życiowej. Zarzut nieudzielania pomocy przez MOPS zgodnie z potrzebami odnosi do sytuacji kiedy Skarżąca prosiła MOPS o zasiłek celowy na zakup gazu. Twierdziła, że w tej sprawie nie została wysłuchana w sposób ją zadawalający. Dostała propozycje udziału w programie „Posiłek w szkole i w domu”, o który nie prosiła, ponieważ jej córka miała już nauczanie indywidualne.

Komisja ustaliła, że Skarżąca prowadzi gospodarstwo domowe z małoletnią córką, która ma problemy zdrowotne i wymaga rehabilitacji. Córka obecnie uczy się w systemie indywidualnym w domu. Z najbliższej rodziny Skarżąca posiada matkę i siostrę, które zamieszkują w Lubartowie. Ten fakt został uwzględniony w wywiadach środowiskowych przeprowadzanych przez pracownika socjalnego. Skarżąca korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubartowie od grudnia 2010 r., systematycznie z niewielkimi miesięcznymi przerwami. Skarżąca obejmowana jest od ww. okresu następującymi świadczeniami z pomocy społecznej: specjalnym zasiłkiem celowym, który jest przyznawany osobom rodzinom, których dochód przekracza kryterium dochodowe. Ww. zasiłek przyznawany był na: opał, leki, gaz, czynsz, ogrzewanie

mieszkania, śniadania i podwieczorki dla córki w przedszkolu, energia elektryczna, woda, opłaty mieszkaniowe, zakup kuchenki, zakup szczepionki dla córki, koszty przeprowadzki, środki czystości, terapia SI x 2;

Zasiłek celowy z przeznaczeniem na: żywność, leki, czynsz, utrzymanie i użytkowanie mieszkania, ogrzewanie mieszkania, odzież, śniadania i podwieczorki dla córki klientki, środki czystości, obuwie, woda, zakup dermo kosmetyków, koszty związane z komunią córki (obuwie i odzież), zakup okularów, zakup sprzętu rehabilitacyjnego dla córki klientki, zakup środków odkażających i ochrony osobistej (pandemia), zakup witamin dla córki, terapia SI x 19, odzież (bluza dla córki, kurtki dla klientki, jej córki i matki, szlafrok i piżama dla klientki, piżama dla córki klientki), obuwie (ciapy, buty zimowe i letnie dla klientki i jej córki, obuwie ortopedyczne dla córki klientki, obuwie jesienno-zimowe dla córki); Zasiłek stały (w okresie kiedy Skarżąca posiadała umiarkowany stopień niepełnosprawności); zasiłki okresowe; zasiłki celowe na żywność w ramach Programu „Posiłek w szkole i w domu”.

Oprócz świadczeń z pomocy Skarżąca otrzymuje świadczenia socjalne realizowane przez MOPS tj. świadczenie z funduszu alimentacyjnego, zasiłek rodzinny, dodatek mieszkaniowy, stypendium szkolne. Skarżąca uprawniona jest także do świadczenia wychowawczego z ZUS, które wcześniej wypłacał Ośrodek. Na rzecz Skarżącej z pomocy społecznej wydano: 316 decyzji, w tym 293 przyznających; 7 odmownych, 10 zmieniających w tym 3 na korzyść klientki, 3 umorzenia postępowania; 2 decyzje uchylające. Skarżącej przyznano świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na łączną kwotę 89 772,66 zł. Skarżąca otrzymała także skierowania z Ośrodka do odbioru żywności trwałej, systematycznie dystrybuowanej przez PCK w ramach Programu Operacyjnego „Pomoc żywnościowa” 2014-2022 współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Potrzebującym (FEAD podprogram 2014+). Skarżąca od września 2016 r. korzysta również ze stypendium szkolnego, które wypłacone zostało w łącznej kwocie 9 632,80 zł. Skarżąca pobiera też zasiłek rodzinny, który wypłacony był od 2011 r. na kwotę 9 415,33 zł. Od 2011 r. Skarżąca otrzymała także świadczenia z funduszu alimentacyjnego na łączną kwotę 65 500,00 zł.

Skarżącej przyznano dodatek mieszkaniowy, który od 2021 r. do sierpnia 2023 r., wypłacono Skarżącej w łącznej kwocie 7 404,18 zł. Ponadto w okresie, kiedy MOPS zajmował się realizacją świadczenia wychowawczego tj. od marca 2020 r. do 31 maja 2022 r. Skarżąca otrzymała świadczenia na łączną kwotę 13 500,00 zł. W 2022 r. otrzymała również wypłatę dodatku osłonowego w kwocie – 600,00 zł. Zatem suma świadczeń z pomocy społecznej i socjalnych wypłaconych dla Skarżącej przez MOPS od grudnia 2010 r. do października 2023 r. wyniosła 194 824,97 zł. Skarżąca od czasu zawieszenia działalności gospodarczej tj. od 2017 r. nie wykazuje żadnych własnych dochodów. Twierdzi, że wraz z córką utrzymuje się jedynie ze świadczeń z pomocy społecznej i świadczeń socjalnych wypłaconych przez Ośrodek.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącej w kwestii nieuwzględnienia jej sytuacji rodzinnej przy udzielaniu pomocy Komisja ustaliła, że udzielana pomoc rodzinie jest zgodna z przepisami ustawy o pomocy społecznej i uwzględnia potrzeby samej Skarżącej oraz jej córki. Przepisy art. 2, 3 i 4 ustawy o pomocy społecznej precyzyjnie określają cele i zadania pomocy społecznej. Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 3 ust. 3 „Rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i mieszczą się w możliwościach pomocy społecznej. Sprawa dotycząca zasiłku celowego na zakup gazu i zarzut, że Skarżąca nie została wysłuchana w sposób ją zadawalający jest zarzutem nie do zweryfikowania, z uwagi na brak wniosku o pomoc na ten cel i tym samym brak odmownej decyzji. Należy zaznaczyć, że każde wszczęte na wniosek strony postępowanie jest zakończone rozstrzygnięciem w formie decyzji. Ponadto Komisja ustaliła, że Skarżąca jest objęta pomocą w formie zasiłku celowego na zakup żywności w ramach Programu „Posiłek w szkole i w domu”.

Skarżąca w swojej skardze kwestionuje sens i sposób zawierania z nią kontraktu socjalnego, ponieważ uważa, że zmusza się ją do czegoś bez jej zgody i konsultacji, a zapisy kontraktu są w ocenie skarżącej nieosiągalne. Twierdzi, że czuje presję i niechęć ze strony MOPS w Lubartowie oraz że jest cały czas nachodzona ze strony pracownika socjalnego i nie może sobie z tym poradzić psychicznie. Uważa, że odmawia się jej pomocy finansowej w oparciu o zapisy zawarte w kontrakcie socjalnym, do którego podpisania została zmuszona. Skarżąca nie zgadza się z zarzutami stawianymi przez pracowników MOPS odnośnie jej bierności i niepodejmowania inicjatywy w celu polepszenia swojej sytuacji życiowej, a przedstawione jej kontrakty socjalne uważa za tworzone potajemnie, bez konsultacji z nią.

Zgodnie z zapisami ustawy o pomocy społecznej kontrakt socjalny jest narzędziem pracy socjalnej każdego pracownika socjalnego. Celem zawarcia kontraktu socjalnego jest rozwiązanie trudnej sytuacji życiowej osoby lub rodziny (kontrakt typu A) albo wzmocnienie aktywności i samodzielności życiowej lub zawodowej

bezrobotnego beneficjenta pomocy społecznej lub przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu (kontrakt typu B). Komisja ustaliła, że w trakcie prowadzonej pracy ze Skarżącą odwołano się do ww. narzędzia pracy socjalnej skonstruowano projekt kontraktu socjalnego oraz przedstawiono go do zapoznania i ewentualnego podpisu. Skarżąca w przyпіływie swoich emocji zniszczyła dokument, tym samym dając wyraz swojej niezgody na powyższą formę współpracy. Ponadto zmusiła pracownika do opuszczenia jej mieszkania. Pomimo zniszczenia kontraktu pracownik socjalny wydrukował kolejny egzemplarz i przesłał Skarżącej do zapoznania się. Skarżąca miała sposobność wnikliwego zapoznania się z zapisami kontraktu i możliwość wypowiedzi co do zastrzeżeń w kwestiach dotyczących treści dokumentu. Ostatecznie do dnia rozpatrzenia skargi Skarżąca nie zwróciła wydanych jej egzemplarzy kontraktu socjalnego, co zostało potraktowane przez MOPS jako odmowa. Należy zaznaczyć, że projekt kontraktu socjalnego jest technicznie przygotowywany w systemie informatycznym POMOST, przez co jego sporządzenie musi odbywać się na sprzęcie będącym na wyposażeniu Ośrodka. Zgodnie z art. 45 ustawy o pomocy społecznej praca socjalna świadczona jest na rzecz poprawy funkcjonowania osób i rodzin w ich środowisku społecznym. Praca socjalna prowadzona jest: z osobami i rodzinami w celu rozwinięcia lub wzmocnienia ich aktywności i samodzielności życiowej; ze społecznością lokalną w celu zapewnienia współpracy i koordynacji działań instytucji i organizacji istotnych dla zaspokajania potrzeb członków społeczności. Taki rodzaj działalności może być prowadzony również w oparciu o kontrakt socjalny lub projekt socjalny. Ponadto należy zaznaczyć, że Skarżąca już na wstępie zakłada, że cele zawarte w kontrakcie są dla niej nieosiągalne, tym samym podważa sens jego zawarcia i próby nawiązania współpracy z pracownikiem socjalnym. Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, odmowa zawarcia kontraktu socjalnego, niedotrzymywanie jego postanowień, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, prac społecznie użytecznych, a także odmowa lub przerwanie udziału w działaniach w zakresie integracji społecznej realizowanych w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy lub nieuzasadniona odmowa podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie lecznictwa odwykowego przez osobę uzależnioną mogą stanowić podstawę do ograniczenia wysokości lub rozmiaru świadczenia, odmowy przyznania świadczenia, uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.

W opinii Komisji zarzut Skarżącej dotyczący jej poczucia niechęci i wywoływania presji ze strony Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubartowie jest subiektywny. Skarżąca utrzymuje, że jest nachodzona przez pracownika socjalnego i nie może sobie poradzić psychicznie. Działalność i czynności pracownika socjalnego m.in. takie jak przeprowadzanie wywiadów środowiskowych każdorazowo zmuszają go do wizyt w miejscu zamieszkania wnioskodawcy. Zgodnie z § 3. Rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 8 kwietnia 2021 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego, wywiad przeprowadza się z osobą lub rodziną w miejscu zamieszkania lub pobytu, w dniach roboczych, w godzinach pracy podmiotu uprawnionego, albo w innym terminie uzgodnionym z osobą lub rodziną, za zgodą kierownika ośrodka pomocy społecznej. Wywiad przeprowadza się w terminie 14 dni roboczych od powzięcia wiadomości o konieczności jego przeprowadzenia. Wywiad środowiskowy jest niezbędnym elementem procesu realizowania celów pomocy społecznej, tzn. przede wszystkim przyznawania świadczeń osobom wnioskującym. Zwrócił na to uwagę NSA, zdaniem którego obligatoryjna czynność, jaką jest przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, to forma współpracy potencjalnego beneficjenta z organem, której brak może przynieść dla niego negatywne skutki. Przeprowadzenie tej czynności ma fundamentalne znaczenie dla wydanego w takim przedmiocie rozstrzygnięcia, gdyż stanowi podstawę ustalenia sytuacji materialno-bytowej osoby ubiegającej się do taką pomoc (wyr. NSA z 19.12.2016 r., I OSK 2186/16, Legalis). Pragnę również zaznaczyć, że wywiad środowiskowy jest wymaganą przepisami prawa, specjalną formą czynności dokonywanych przez pracowników socjalnych poprzedzającą przyznanie świadczeń z pomocy społecznej. Brak współpracy w tym zakresie może być negatywną przesłanką uzasadniającą nieprzyznanie lub ograniczenie świadczeń. Należy pamiętać, że jak wynika z art. 2 ustawy o pomocy społecznej, celem pomocy społecznej jest nie tylko zaspokajanie materialnych potrzeb obywateli, lecz także działania zmierzające do przewycięzania ich trudnej sytuacji. Niezbędne jest zatem współdziałanie organu i osoby wnioskującej o pomoc społeczną. Wymaga się tu aktywności zarówno po stronie pracownika socjalnego, jak i po stronie osoby ubiegającej się o świadczenia. Zarzut nachodzenia Skarżącej w domu w związku z wywiadami środowiskowymi wynika z niezrozumienia istoty tej czynności, a tym bardziej nie może być postrzegane jako naruszenie jej stanu psychicznego, z którym nie potrafi sobie poradzić. Osoby ubiegające się o pomoc muszą przyjąć do wiadomości, iż takie kontakty są celowe i wynikają

z konkretnych przepisów, ponieważ służą ustaleniu ich sytuacji osobistej, rodzinnej i dochodowej oraz majątkowej. Nie mogą zatem być uznane jako formy naruszenia godności, czy dobrostanu Skarżącej.

Skarżąca wskazuje również na opieszałość w załatwianiu jej spraw, pomimo że pracownicy MOPS w Lubartowie wiedzą o jej trudnej sytuacji, a ona sama na dowód tego dostarcza odpowiednie zaświadczenia.

Terminy załatwiania spraw administracyjnych określa kodeks postępowania administracyjnego. Skarżąca ma wiedzę, iż ma prawo i możliwość ponaglenia na przewlekłość i beczynność postępowania. Komisja ustaliła, że Skarżąca skorzystała z powyższego jedynie 2 razy tj. w maju 2023 r. i listopadzie br. W obu przypadkach SKO w Lublinie postanowieniami z dnia 17 maja 2023 r. i z dnia 15 listopada 2023 r. uznało, że w sprawach nie dopuszczono się beczynności ani przewlekłego prowadzenia spraw. Zarzut Skarżącej dotyczący opieszałości MOPS w Lubartowie w załatwianiu jej spraw jest niesłuszny. Skarżąca regularnie składając wnioski, systematycznie obejmowana była pomocą. W okresie od stycznia 2023 r. do dnia dzisiejszego Skarżąca poza miesiącem majem br. comiesięcznie otrzymywała świadczenia z pomocy społecznej, a przyczyna nie wypłacenia świadczeń we wskazanym miesiącu związana była ze złożeniem przez Skarżącą ponaglenia do SKO. Ponadto Komisja ustaliła, że Skarżąca wybiórczo dokumentuje sytuację swoją i córki przedstawiając organowi jedynie te dowody, które w jej przekonaniu są właściwe. Pozostaje to w sprzeczności do art. 107 ust. 5b ustawy o pomocy społecznej, który precyzyjnie określa na podstawie jakich dokumentów określa się sytuację osobistą, rodzinną, dochodową i majątkową osoby lub rodziny.

Ponadto w rozpatrywanej skardze Skarżąca zarzuca Dyrektorowi MOPS w Lubartowie niewłaściwe załatwienie sprawy skarżącej w kwestii dodatku mieszkaniowego, nie przyjmowanie wniosków i wydawanie decyzji odmownych z naruszeniem prawa.

Z ustaleń Komisji wynika, że Skarżąca korzysta z dodatku mieszkaniowego od 2020 roku jako najemca lokalu mieszkalnego położonego w Lubartowie, którego zarządcą jest według definicji określonej w art. 7 ust 7b ustawy o dodatkach mieszkaniowych inna osoba uprawniona do pobierania należności za lokal mieszkalny tj. właściciel lokalu mieszkalnego.

Od 2020 r. Skarżąca złożyła pięć wniosków o przyznanie dodatku mieszkaniowego. Wszystkie wnioski o dodatek mieszkaniowy złożone przez Skarżącą zostały przez MOPS w Lubartowie przyjęte i rozpatrzone we właściwy sposób z uwzględnieniem obowiązującego prawa.

Zgodnie z ustawą z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1335) ubiegając się o dodatek mieszkaniowy należy spełnić następujące wymogi formalne:

1. złożyć wniosek o przyznanie dodatku mieszkaniowego zgodnie z wzorem określonym w załączniku Nr 1 do uchwały Nr XXX/211/2021 Rady Miasta Lubartów z dnia 10 maja 2021r. potwierdzony przez zarządcę budynku albo inną osobę uprawnioną do pobierania opłat za lokal mieszkalny w następujących punktach:

- a) adres zamieszkania,
- b) nazwa i adres zarządcy budynku albo innej osoby uprawnionej do pobierania należności za lokal mieszkalny,
- c) tytuł prawny do lokalu mieszkalnego,
- d) powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego,
- e) wyposażenie techniczne lokalu mieszkalnego,
- f) wydatki na lokal mieszkalny za ostatni miesiąc (miesiąc poprzedzający miesiąc, w którym składany jest wniosek) według okazanych dokumentów.

2. złożyć deklarację o dochodach gospodarstwa domowego zgodnie z wzorem określonym w załączniku Nr 2 do uchwały Nr XXX/211/2021 Rady Miasta Lubartów z dnia 10 maja 2021r. z trzech miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku.

W art.7 ust.1c pkt 10 ustawy o dodatkach mieszkaniowych ustawodawca określił, które z informacji przekazanych przez wnioskodawcę we wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego muszą zostać potwierdzone, w tym przypadku, przez właściciela mieszkania. Zalicza się do nich informacja o wydatkach na lokal mieszkalny za ostatni miesiąc niezbędna do wyliczenia dodatku mieszkaniowego. Na podstawie ww. danych zawartych we wniosku i deklaracji o dochodach MOPS w Lubartowie dokonuje stricte matematycznego wyliczenia dodatku mieszkaniowego. Ustawodawca, regulując podstawy, tryb, zasady i wymagane dane niezbędne do przyznania dodatku mieszkaniowego, uregulował te kwestie jednoznacznie i konkretnie,

ustanawiając zamknięty katalog enumeratywnie wyliczonych elementów, do podania których zobowiązany jest wnioskodawca świadczenia z uwzględnieniem tych, które muszą być potwierdzone przez właściciela mieszkania. W sprawie wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego stroną postępowania jest wnioskodawca. Nie jest stroną postępowania zarządca nieruchomości i osoba uprawniona do pobierania należności za lokal mieszkalny (właściciel mieszkania). W związku z tym po złożeniu wniosku o dodatek mieszkaniowy i niespełnieniu przez wnioskodawcę wymogów formalnych to wnioskodawca będący stroną postępowania na podstawie art. 7 ust.1b ustawy o dodatkach mieszkaniowych powinien zwrócić się do właściciela mieszkania o potwierdzenie podpisem prawdziwości informacji zawartych we wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego. Z informacji uzyskanych od pani Dyrektor MOPS w Lubartowie każdy złożony przez Skarżącą wniosek miał braki formalne tj. brak dokumentów na podstawie, których MOPS w Lubartowie mógłby wyliczyć dodatek mieszkaniowy, a w szczególności wydatków na lokal mieszkalny. Wynika to z faktu, jak twierdzi Skarżąca, że pozostaje w konflikcie z właścicielką mieszkania. Jednak w świetle powołanych przepisów subiektywne relacje pomiędzy osobą ubiegającą się o dodatek mieszkaniowy a właścicielką mieszkania co do zasady nie mają znaczenia. Wnioskodawca i inne podmioty poza właścicielką mieszkania nie mogą potwierdzać informacji zawartych we wniosku o przyznanie dodatku mieszkaniowego. Dodatek mieszkaniowy jest wyliczany na podstawie dokumentów, które strona uzupełnia w trakcie prowadzonego postępowania w formie oświadczenia bez potwierdzenia ich przez właścicielkę mieszkania. Każdorazowo MOPS w Lubartowie występuje do właścicielki mieszkania o potwierdzenie wymaganych danych. Każdy złożony przez Skarżącą wniosek o dodatek mieszkaniowy nie zawiera ww. elementów określonych w ustawie o dodatkach mieszkaniowych a tym samym stanowi odstępstwo od zasad ustalonych w ustawie. MOPS w Lubartowie w trakcie prowadzonego postępowania uzyskuje informacje, na podstawie których wylicza dodatek mieszkaniowy. Z informacji uzyskanych od pani Dyrektor MOPS w Lubartowie wynika, że Skarżąca wyrażała swoje niezadowolenie z ustalonej wysokości dodatku mieszkaniowego. Korzystała więc z prawa do odwołania od decyzji organu I instancji do kolegium odwoławczego. Organ I instancji (MOPS) stosował się do wytycznych kolegium, które określa jakie dokumenty i fakty należy uwzględnić w danej sprawie, wskazując tym samym na sposób postępowania w sprawach, których stany faktyczne nie zostały wprost uregulowane w ustawie.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącej w kwestii dodatku mieszkaniowego należy uwzględnić powyższe, które klarownie wyjaśnia przebieg przyznawania świadczenia.

W opinii Komisji zarówno Dyrekcja MOPS w Lubartowie, jak i pracownicy Ośrodka, nie dopuścili się zaniedbania prowadząc postępowania administracyjne dotyczące wniosków składanych przez Skarżącą. Decyzje w sprawie przyznania dodatku mieszkaniowego były wydawane zgodnie z prawem i w oparciu o ustalony stan faktyczny. Skarżąca nie wykazała naruszenia praworządności. Komisja nie dopatryła się również nieprawidłowości oraz zaniedbań w związku z przeprowadzaniem wywiadów środowiskowych ze Skarżącą oraz wykorzystaniem w pracy socjalnej narzędzia jakim jest kontrakt socjalny. W opinii Komisji nie można też uznać, że sprawy wnoszone przez Skarżącą były załatwiane w sposób przewlekły i biurokratyczny oraz że interesy Skarżącej zostały naruszone. Samo niezadowolenie Skarżącej z niezaspokojenia jej oczekiwań, nie stanowi przesłanki do uznania skargi na działalność MOPS w Lubartowie za zasadną.

Po zapoznaniu się z zebranymi materiałami w sprawie oraz wysłuchaniu wyjaśnień Skarżącej i Dyrektora MOPS w Lubartowie, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji jednogłośnie uznała skargę za bezzasadną.

Mając na uwadze powyższe Rada Miasta Lubartów w oparciu o stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznaje, że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające pozwoliło na ustalenie, że w tych okolicznościach skarga na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej Lubartowie jest bezzasadna.

Wyniki głosowania

Głosowano w sprawie: rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Lubartowie;

ZA: 17, PRZECIW: 0, WSTRZYMUJĘ SIĘ: 1, BRAK GŁOSU: 0, NIEOBECNI: 3

Wyniki imienne:

ZA (17)

Jacek Bednarski, Robert Błaszczak, Teodor Czubacki, Ewa Grabek , Grzegorz Gregorowicz, Halina Jaworska, Tomasz Krówczyński, Przemysław Kural, Anna Kuszner, Artur Kuśmierzak, Renata Mazur, Beata Pasikowska, Marek Polichańczuk, Wiesława Romańska-Serwin, Jacek Tomasiak, Zdzisław Wereszczyński, Andrzej Zieliński

WSTRZYMUJĘ SIĘ (1)

Maria Kozak

NIEOBECNI (3)

Grzegorz Jaworski, Piotr Kusyk, Elżbieta Mizio

Głosowanie zakończono w dniu: 14 grudnia 2023, o godz. 17:38